Р Е Ш Е Н И Е
№ 43030

гр. София, 03.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов
ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10915** по описа за **2026** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 1970 от 04. 06. 2026 г. по НАХД № 4032 / 2026 г., Софийски районен съд, НО - 22 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 008524 от 11. 02. 2026 г., издадено от ВрИД председател на Комисия за защита на потребителите, с което на ЕТ „А-А. Х. С.“, [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 15 338,76 евро, на основание чл. 58, ал. 5, т. 14 от Закона за въвеждане на еврото в Република Б..

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на Комисия за защита на потребителите /КЗП/, в която се моли решението да бъде отменено като неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Поддържа доводите изложени в писмения отговор на касационната жалба. Претендира адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледани по съществото на спора, касационната инстанция намира, че същата е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията

на свидетеля Т., писмените доказателства, представени с наказателното постановление, както и тези събрани в хода на съдебното следствие.
Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.
Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.
При извършена проверка на 09. 10. 2025 г. в сградата на КЗП е установено, че ЕТ „А-А. Х. С.“, [населено място], не е изпълнил изискванията на чл. 55б, ал. 1 и ал. 2 от Закона за въвеждане на еврото в Република Б. (ЗВЕРБ), като не е предоставил в КЗП информацията по чл. 55б, ал. 1 от закона, съгласно Указанията относно прилагането на чл. 55б, ал. 1, 2 и 3, публикувани от КЗП, след като не е установена „интернет страница“, поддържана от задължения субект.
На 17. 10. 2025 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ на „Верос 2011“ ООД, връчен на същата дата.
В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили подробни писмени възражения.
Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 008524 от 11. 02. 2026 г. от ВрИД председател на Комисия за защита на потребителите.
При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че не е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.
Решението на въззивния съд е правилно.
Правилно е установено, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, но при издаването им са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, ограничили правото на защита на санкционираното лице.
В случая правилно е посочено от страна на СРС, че в хода на административнонаказателното производство не е установено, че ЕТ „А.-А. Х. С.“има нетен размер на приходите си през 2024 г. от над 10 млн. лв.
В тази връзка искането на касатора едва в касационното производство да се установи този факт е недопустимо,
От друга страна, правилно е посочено също така от СРС, че в издаденото НП липсва конкретизация на извършеното нарушение, като същото в голямата си част съдържа цитиране на законовите норми.
Касационната инстанция обаче намира, че е налице и непълна/неправилна правна квалификация на нарушението, тъй като се сочи, че е нарушен чл. 55б, ал. 2 от ЗВЕРБ.
Съгласно посочената норма, когато търговец по ал. 1 не поддържа интернет страница, той ежедневно предоставя на Комисията за защита на потребителите информацията по ал. 1 в машинночетим формат, позволяващ извличане на данни.
На основание чл. 55б, ал. 1 от ЗВЕРБ, в периода на двойно обозначаване на цените търговците, осъществяващи дейност с предмет търговия на дребно с хранителни стоки, алкохолни и безалкохолни напитки, тютюневи изделия, нехранителни стоки и лекарствени продукти, с оборот за предходната финансова година над 10 000 000 лв. са длъжни да публикуват ежедневно до 7.00 часа в машинночетим формат, позволяващ извличане на данни, на интернет страниците си информация за деня за индивидуалните продажни цени на предлагани за продажба стоки от състава на голямата потребителска кошница, определени от Комисията за защита на потребителите.
В случая, доколкото не е установено поддържането на интернет страница от страна на търговеца, правилната правна квалификация на нарушението е следвало да бъде по 55б, ал. 2, във връзка с ал. 1 от ЗВЕРБ, за да се обвърже, че същият е задължен субект по този закон, нещо обаче, както се

посочи по-горе също не е доказано предвид липсата на установяване на реализирания оборот.
Правилно също така е посочено от СРС, че няма изложени никакви мотиви от страна на административнонаказващия орган, при положение, че е посочено е първо нарушение и не са установени някакви утежняващи отговорността обстоятелства, защо размера на наложената санкция е доста над минималния размер посочен в закона.
Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, съобразно чл. 218, ал. 1 от АПК, настоящият състав счита, че касационната жалба е изцяло неоснователна.
Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е подробно мотивирано, противно на изложените в касационната жалба доводи. Не се констатират твърдяната материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.
Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника по касация за присъждане на адвокатско възнаграждение, като се претендира такова в размер на 2880 евро, от които 1080 евро разноски пред СРС и 1800 евро за пред АССГ. Видно е обаче, че разноските за делото пред СРС са присъдени с въззивното решение, поради което липсва основание за повторното им присъждане. В касационната жалба е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за основателно, доколкото и пред първата инстанция е присъдено възнаграждение в такъв размер, а касационната инстанция е само по правото, поради което следва да се намали това възнаграждение на 900 евро.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град -XVII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1970 от 04. 06. 2026 г. по НАХД № 4032 / 2026 г. на Софийски районен съд, НО - 22 състав.
ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите да заплати на ЕТ „А-А. Х. С.“, [населено място], ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 900 (деветстотин) евро.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.